

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDEKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos poltiszter egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknek minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseik és díjaik HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.	Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz , a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:	Kéziratokat nem küldünk vissza.
Negyed évre	1 frt.	Lukonich Gábor dr.	
Egyes szám ára 10 kr.		Bárdi György dr. Darnay Kálmán.	

Lenni és mulni.

„Az ember csak halála után boldog!” — mondá a görög bölcs Szolon, a kinceivel kérkedő Dáriusnak. Perzsia dúsgazdag királyának.

A hatalom, vagyon, földi boldogság mulandó! Elenyészik minden, ha út a mulandóság órája. Elfünik az éghozzat a világűrben keringő bolygók millióival s elhomályosul a ragyogó nap, ha ugy akarja a mindenség Ura, a teremtő Isten.

Minden, ami csak van a csodás világ egyetemben, hódol a mulandóság örök törvényének: „Lenni és mulni!” Igen, elmúlik minden, ha eljő az óra s elenyészik minden, ha itt van az enyészet ideje, csupán a mindenség Ura, ki alkotott és teremtett mindent, marad meg a végtelen időig, örökké. S mennél jobban igyekszünk feléd emelkedni, teremtő Isten, annál inkább érezzük gyarlóságunkat s tűnik élénk a nagyság, mellyel lebegsz fölöttünk. Dicsőítünk és magasztalunk téged, ki belénk lehelted az élet szikráját, a lelket; megáldottál minket a gondolkodás és szabad akarat nagy adományával.

Meg lett minden, ami van, csak azt mondád: „legyen!” úgy megszűnik a csodás végtelen, ha — akarod, mert te vagy az örök törvénynek ura, te határozod meg a „lét és mulás” idejét, tied a hatalom s nálad az örök boldogságnak, a halálnak székhelye.

Szeretve félünk tégedet, dicsőség Ura! ki megajándékozál bennünket az étellel, s elveszed azt tőlünk, amikor akarod.

S mi megnyugszunk a te szent akaratodban, mely egyenlő gazdagra és szegényre nézve egyaránt, s ha elérkezett az elmúlás órája, a halál, mielőtt ítélő széked elé térnénk, megköszönjük neked ezt az életet s a belénk lehelt lelket visszaadjuk neked, mert te adtad azt, s te veszed el, amikor akarod. Dicsértessék a te nagy neved! S ha már beállott az elmúlás, a halál, amelyet mi emberek, kérbetetlennek nevezünk, a te atyai gondosságod még ezzel nem szűnik meg fölöttünk s ha már hiült tetemünk nyugalomra tért az örök boldogság országába, a temetőbe, védőszárnyadat kiterjesztet a sötét sir fölött is és megvilágítod azt egy új élet reményével, melyben megítélt és megtisztult lelkünket újból visszaadod; s hiült testünkbe beleheled az élet szikráját, a lelket, ha eljő az örök élet ideje, s ütni fog a föltámadás órája.

Mert az örök törvény csak gyarló testünkre szól, a lét és mulás lelkünkre nem vonatkoznak: mert az örök szikra, melyet a teremtő lehelt belénk, az ő tiszta szellemének egy végtelen paránya, mely felett a mulandóság törvénye nem uralkodik . . .

Ez a szent tudat tölti el lelkünket, midőn megemlékezünk azokról, kiket megboldogultaknak nevezünk s akik már eltértek az örök nyugalom helyére, a temetőbe. S midőn megállunk egy-egy hantnál, szívünkben a fájdalom érzete vesz erőt s a kegyelet érzülete szólal meg bennünk, midőn megemlékezünk róluk, kik egy szebb életre készülve, pihenőt tartanak; akaratlanul sóhaj

száll ajkunkról s eszünkbe szövődik az örök törvény: „lenni és mulni.”

Ez mindnyájunknak végzete egyaránt, a halál kivételt nem ismer, elragadja a gazdagot és szegényt, hatalmast és gyengét, ha eljő az elmúlás órája. S midőn egy-egy koszorút helyezünk egy-egy hanttra, midőn megemlékezünk azokról, kiket szeretünk, midőn lerójuk kegyeletünket nagyjaink iránt, akaratlanul is az a gondolat támad bennünk: „ma néked, holnap nekem!”

És midőn olvassuk a sir fölött a vigasztaló jelíget: „feltámadtunk!” élénk táruul egy szebb élet s szemeinkből könnyek csordulnak, a megnyugvás és a vigasztalás könyei. És midőn kérjük a teremtőt, hogy adjon örök békét a már jobb létre szenderülteknek, csak akkor érezzük valóban a bölcs szavának igazságát, hogy „az ember csak halála után boldog.” . . .

És lelkünket e pillanat hatása alatt megnyugvással ajánljuk Isten kegyébe ha eljő az enyészet ideje, mely jönni fog, — mert jönnie kell — mert érvényesül a mulandóság örök törvényének ez a jelíge: „lenni és mulni!”

J. I.

A nők hivatása.

A házasságot a földi boldogság céljából kötik és vajjon adhat-e a földi életnek egy bölcs valószínűbb célt, mint a boldogságot? Akar-e valaki hatalmas, gazdag, irigyelt, szóval bántott egyén lenni? Azt mondja a példabeszéd, hogy egy jó nő a legrosszabb férfit is megjavíthatja. És igaz is! mert a nő arra van hivatva, hogy

A csapda.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti története. —

Irtá: Esperante.

Szép leány volt Kovács Etel, a legszebb a vidéki város szépei között, pedig e helység egyedül hölgyeinek szépségéről volt híres.

A fiatalság gyászolt öltött magára, mikor a helyi lap tudtára adta olvasó közönségének, hogy Kovács Etus lemond bálkirálynői trónusáról és férjhez megy. Igen, lemond leányságáról a gyönyörű Etel és feloszlik a nagy udvar, mely őt, mint a fény a napot, mindig körülövezte.

Csodálkozott is mindenki és leginkább csodálkoztak, kik közel állottak Etushoz. Hisz még tegnap hallották tőle a kijelentést:

— Nyugodjanak meg, uraim, és ne vivjanak élet-halál harcot miattam. Nem megyek egyikökhöz sem és egyáltalában nem megyek még férjhez. Nekem nagyon tetszik az az élet, melyben most vagyok s nem szándéksom azt egyelőre mással felcserélni s egy lényvel megosztani. Nem ám, mert ráérek arra még.

És az ifjak boldogok voltak, a harag elmúlt a szívekből: mindnyájuké marad a szépek szépe, a város legszebbje.

Ezért okozott olyan elszörnyűködést, mikor másnap megtudták, hogy Etel Kolozsváry Gida menyasszonya lett.

— Hogy történhetett ez így hamar? kérdezték egymástól az emberek. Mit gondolt a szép Etus egyszerre, hogy így meglepett és kijátszott bennünket?

A hirtelen eljegyzést egy kis epizód előzte meg és hozta létre.

Etusnak volt egy esküdt ellensége, Szalay Matild, egy nyugalmazott táblai bíró leánya, ki gyűlölte Etelt, mert ez győzte le egyedül szépségben és kedvességben egyaránt.

Együtt voltak egy szőzárán, melyen a város jótékony hölgyei beszéltek meg, hogyan lehetne a népkönyha javára nagyobb összeget biztosítani.

Jótékonyági bazárt kell rendezni, szólta az elhatározás. És Etus fesztelenül tapsolt kis tenyereivel a nagyszerű tervnek. De már akkor nem tapsolt, mikor az elnöklő háziasszony, ki mindig az ellentétek kisimítását szerette megkísérteni, a pezsgős pavilonban való előadásra Kovács Etust és Szalay Matildot nevezte meg.

A két ellenfél tehát együvé került s ez az alkalom hozta meg Szalay Matildnak, hogy rég kiesztelt tervét végrehajtani merészelje.

Matild ugyanis mindenképpen magára akart maradni a harctéren. Győzedelmeskedni! ez volt a szép leány jelszava, éjjel-nappali gondolata.

Ezt akarta végrehajtani és kedveskedő hangon így szólta Etushoz.

— Kedves Etuskám, tehát összekertültünk, hogy együttesen gyakoroljuk a jótékonyt. A kosztiúk és a sátor dísz dolgában óhajtanó volna, ha kölcsönösen megbeszéljük a fontos ügyet, jer, rövid időre meneküljünk a másik szobába.

Etel rosszat nem sejtve engedelmességet és a két vetélytársnő karöltve távozott. Persze, mindenki bántotta a bölcs háziasszonyt, ki így kiegyenlítette az ellentéteket.

A szomszéd szobában azután a következő párbeszéd fejlődött ki a két leány között:

— Etel, szól Matild, nem a kosztiúk és nem a sátor díszítése ügyében akartam veled tanak nélkül beszélni.

— Oh! kiáltá meglepetten és rosszat sejtve Etus. De Matild nem engedte magát zavartatni és nyugodtan, méltóságtelesen folytató:

— Egy bizalmas tanácsom van hozzád, mert noha nem vagy barátnőm, nem is szeretlek, de sajnálni tudlak. Egyedül a szánakozás készlet, hogy fölvilágosítsalak. Te csacska leány, ki, mint én is, az élveknél ósz, ki boldog vagy, hogy elsőnek tudod magad közöttünk, nem is sejtetted a fenyegető veszélyt. Nos, én figyelmeztetek reá. Apád tönkre megy teljesen, a sok évi gazdasági válság, mint mások e bait kifejezték, megadta neki a kegyelemdefést s így nemsokára beáll nálatok az elkerülhetetlen katasztrófa. És mi lesz akkor veled? Vége mostani életednek, lehet, hogy ezután is tetszeni fogsz, de szépséged keretje a pompa, a fény hiányozni fog s ha lesz ezután is bökölő udvarod, ez az udvar kisebbedni fog s csak azzal a felületes szándékkal veszt körül, hogy mulasson veled. Egyszerre azután magadra maradsz és férjhez menni nem fogsz soha. Ez az igazság, mire figyelmeztetni akartalak én, az ellenséged, szánalomból. Háritsd el magadról a veszélyt De azt elvárom, hogy titokban tartsd a mondotakat.

Az utolsó szavakat már egy kétségbeesetten zokogó és egész testében remegő, összetört léleknek mondotta Matild. Igen, a szép Etus ott hevert a pamlogon, haja összekuszálódott, keble

boldogiton, s azért nevezik őket az emberiség védő angyalainak. Már pedig akkor elsősorban férjének kell, hogy őrző és boldogító anyaga legyen. S hány eset van, hogy angyal helyett valóságos — ürdöge lesz a férjnek. Pedig ha jól fel tudnak fogni kötelességük érzetét, ami a házasságnál a fő, akkor saját boldogságuk árán is megszereznek a családi élet boldogságát.

Tőlünk nőktől függ, hogy egy egész életre nyugodt, csendes házi tűzhelyet alkossunk magunknak; nem muló szenvedélyes szerelimmal, de őszinte, odaadó, önmagunkat is feláldozni képes szeretettel. S azt a szent érzést, amely bennünket hozzá fűzött, ne hagyjuk elaludni; de minden erőnkkel oda hassunk, hogy az még fokozódjék is.

Ha célul tűzzük ki magunknak a boldogitást, feláldozóknak kell lennünk mindenben, nem pedig követelőknak. Oh ha így gondolkoznék minden nő, akkor edes jutalmul nyernék azt, amit csak az az öntudat nyújthat, hogy hivatásunkat híven és lelkiismeretesen betöltöttük; s magunknak is megszereztük azt az edes családi boldogságot, mely a kötelesség érzetén alapszik. Akkor nem kellene félnünk, hogy férjünk saját házában nem találja fel otthonát, — háznon kívül keres szórakozást, hogy az otthoni poklot elfelejtse.

A nőnek oda kell hatni, hogy nélkülözhetetlen legyen férjének, s ha összehasonlítást tesz más nővel, mindig az ő előnyére történjen. Tartsa meg házassága után is leánykori csinoságát; gyermekeit ápolja, jó magaviseletre oktassa, férjét pedig szeretetére kötelezze.

Mit gondoljon ő még vele is, elég ez, ha ki-mennek sétálni, akkor felöltözködjék „másnak”, a férjnek fölösleges.

Csak hogy a férj megfordul ám máshol is, s ha ott az ellenkezőjét látja az ő otthonának, összehasonlítja a csinos menyecskét az ő nem csinos feleségével, otthon elmondja hogy bizony csak read van annál az X-nél, meg csinos asszony az még mindig.

Ennél aztán nem kell egyéb. Kitér a vihar egész erejével, a szegény X-né rá lesz szörvénnyel minden titulus, hogy milyen kötekelt haszontalan asszony, még az ő férjét is elcsábítja! Pedig dehogy akar az valakit elcsábítani, legkevésbé az ő férjét, az csak a maga férjének akar tetszeni, még mindig, — úgy, mint régen.

De ne csak külsőleg iparkodjunk meghódítani férjünket, hanem lelkiileg is. Megtörténik igen sokszor, hogy a férj az anyagi gondok miatt rosszkedvűen tér haza; nem bánt senkit, csak szomorú, ilyenkor nem hízog, mert nem tud. Ez nem a szeretet hiánya, hisz éppen akkor érzik szükségét egy szerető léleknek, aki megosztja vele bánatát.

Ilyenkor a szerető nő részvétellel közeledik felé, kis kezével igyekszik elsimítani a redőket, s egy edes csókkal zárja le panaszos ajkát, vigasztal, biztat a jövővel, mindezt tenni szent kötelessége. Van-e a világon olyan férj, aki nem lenne ilyenkor hálás? S nem lenne az az öntudat edes jutalom, hogy hivatásunkat betöltöttük, mert vigasztaló angyalai lettünk annak, akinek az oltár előtt azt esküvénk, hogy nem hagyjuk el őt semmiféle „szükségben”?

De a helyett, hogy ezt tesszük, azt kívánjuk, hogy még mindig szeszélyeinknek hódoljanak,

s a rossz kedvet ne hozzák haza. Elkezdünk zsémbelni, míg a férj megújja a meg nem érdemelt leckeletést, — s elmegy. Ha hazajön, újra kezdődik ez a — boldogság.

S ez így tart mindaddig, míg végre azt veszi észre a szegény férj, hogy jobb is lenne, ha soha haza nem kellene menni ahhoz az örökös szurkálódó asszonyhoz. A nő pedig addig odahaza sirdogál, nem a fájdalom, hanem csak — hiúságból, és ha valakivel találkozik, bizony nyúl elpanaszolja, hogy neki milyen rossz férje van, s ő a legszerencsétlenebb asszony a világon. Pedig ha jól meggondolná, ő is azt mondaná, amit én, hogy minden nő maga oka boldogtalanságának, mert ha teljes boldogságot nem is, de nyugodt házi életet minden nő teremthet magának, — ha akar!

Egy boldog asszony.

H I R E K.

— **Királyi elismerés.** A király megengedte, hogy gróf *Vestetcs* Tassiló belső titkos tanácsos és magyar főpohárnokmesternek a gazdasági szakoktatás és különösen a keszthelyi gazdasági tanintézet érdekében tanúsított áldozatkésziségeért elismerése nyilváníttassék.

— **A kegyelet** Nem először tesszük szavát a hét vezér emlékének szentelt Ramassetterkertnek elhagyatottságát. Csak nemrégiben is megírtuk, hogy a kert a kellő gondozásban nem részesül, s nem hogy díszre nem válik városunknak, hanem egyenesen szögyenyre válik. Ott áll a város közepén, fölveri a gaz, mert nem törődik vele senki. Háromszorosan is szegény városunknak a kert. Először: mint köztérnek nem volna szabad ilyen állapotban lelednie; másodsor: megcsértjük vele Ramassetterkertnek emlékét, harmadsor: kegyeletlenség ama nagy nevek iránt, melyeket a benne felállított hét köoszlop hirdet. Eddig az előjárásához fordultunk, hogy hozza rendbe a kertet. Mint már annyiszor, most is sikertelenül. Azért ezúttal a hét vezér fájának keresztanyáikhoz fordulunk s igen kérjük őket: ejtsék módját annak, hogy a kertet kitisztogassák, hogy megfeleljen annak a kegyeletnek, melynek örök emlékeül a milleniumi bizottság készítette. Két nap alatt itt van a kegyeletnek nagy napja: mindenszentek ünnepe. Erős a meggyőződésünk, hogy nem hiába fordulunk a gyöngéd női szívekhez, az ő kegyeletük elvégzi azt a kötelességet, ami egyébként a város teendője volna. Csak hogy a város ügyeinek vezetőiben sok minden iránt hiányzik az érdeklődés, az érzék, ha meg is volna a jó akarat.

— **Vadászat** *Englisch* tábornok, *Brenner* ezredes és *Kainprecht* Antal püspöki jószágkörmenyöz a lefolyt héten városunkban időztek s innen rándultak ki vadászatokra. Az eredmény néhány szarvas, őz, több nyul, fogoly és fácán.

— **Eljegyzés.** *Zsakay* Ödön állami tisztviselő Budapestről eljegyezte *Nemeth* Béla sümegi kisdudó kedves leányát, *Arankút*.

— **Megyebizottsági tagok.** Sümegen a folyó hó 28-án megjelölt megyebizottsági tagválasztáson 225 szavazó közül leszavazott 112 szavazó. Ebből *Fűzik* Gyula 81, *Pozsonyi* József 65, *Luiszer* Lajos 56 szavazatot nyertek, kiket az elnök megválasztottaknak jelentett ki. Ezeket

kivül *Epstein* Vilmos 53, *Holcer* Ferenc 37 szavazatot kaptak, a többi megosztott egyesek között. A választás elnöke *Bárdi* György dr., helyettes elnök *Eitner* Zsigmond volt.

— **A sümegi jótékony nőegyesület** választmányára f. hó 22-én délután *Székely* Gusztávné elnöklété alatt ülést tartott. Ezen elnök bejelentette, hogy *Lásár* Józsefné Szegvárról az egyesület alapító tagjainak sorába lépett, egy jótévé pedig 7 frt 60 krt. ajándékozott az egyesület emberbaráti céljaira. Mindkét bejelentést a jelen volt hölgyek örömdetes tudomásul vették. Utána folyó ügyeket tárgyaltak s több házi szegénynek szavaztak meg kisebb-nagyobb összegeket. Az Édeskuthy-alapítvány kamatját özv. Bálindné és Herrmann N. asztalosnak szavazták meg, amit december 10-én, Édeskuthy halála napján osztanak ki.

— **Országos vásár.** A döntőnapra országos vásárunk folyó hó 26-án folyt le. A vásárra, amelynek igen szép őszi idő kedvezett, nagyszámú népség érkezett, amely csakugy sürrifortt a sátorok végtelen hossza sora, tömkelege között. Mert hát az eladók folytonosan szaporodnak. A marhavásár azonban kicsiny volt. Felbajtottak úgy 700 darobot, eladásra 420 darab került. Az alma 2—5, a dió 4:50—5:50, a gesztenye 3 frtjával kelt mérőnként. A sümegi gyolcsféhér, nagyfejű káposzta szinte külön vásárt alkotott a Flórián-téren. 2:50—4:50 frtjával vették százankint.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Császár* Sándor joggyakornokot a zalaegerszegi járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki.

— **A „hivatalos” bicikli.** Szombathely városának rendőrei is igénybe vették a „gyorskeréket”, hogy a bűnösöket annál hamarabb kizsákeríthessék. Ott állott a hivatalos „gyorskerék” a kapitányság helyiségében. Valami biciklizőnek megtetszett a jószág, ráült s elkeresztelt vele. Most azután keresik-körözik az eltüntetett jószágot. Ismertető jele: Dürrkopf 23. s balpedála el van görbülve.

— **A csabrendeki iskolaépület.** A vallás- és közoktatási m. kir. miniszter f. é. szeptember hó 15-én 64.920 sz. leiratával értesíti Csabrendek nagyközség elöljáróságát, hogy az állami iskola építési ügyében a képviselőtestület által f. é. július hó 24-én hozott határozatát két hét alatt terjessze fel. Egyben értesíti Csabrendek elöljáróságát, hogy a község azon kérelmét, mikép a jókarban tartásának terhei fejében az állami iskola tulajdonjoga a kölesön törlesztésének befejezte után a községre szálljon azon célból, hogy az iskolaépületért a község bizonyos bérösszeget kapjon, nem fogadják el.

— **Halottak napja.** Kedden ünnepli meg a keresztény világ a legkegyeltesebb ünnepet, amidőn a csüdes sírhant alatt pihenő kedveseik iránt érzett szeretetből kifolyólag sirjukat koszorúkkal és gyertyákkal ékesítik, aztán a tulvilági boldogság elnyeréséért forró imát rebegnek az egek hatalmas urához. A paloták lakói mentül fényesebben igyekeznek e napon a sírhalmot földszíteni, míg a kis kunyhó lakója egyszerű koszorút és pár szál gyertyácskát tesz le drága halottja sírjára. Nagyobb áldozatot hoz azonban ő, mint gazdag embertársa; s ki tudja, nem nagyobb-e ennél a kegyelet szeretete, míg amott a világi hiúság szerepelhet csupán? ... A sírkertek pár nap óta kissé megélnékültek. Minden

az el-elfojtott zokogástól lázasan hullámzott s kis szívébe beköltözött az ismeretlen gond, a bánat, a tépelődés, a félelem, mely megaszalja a fiatalságot, elűzi a derűt.

Sok időbe került míg Matild Etelt öntudatra serkentette és némi nyugodtságot csepegtethetett belé. Akkor aztán így szólt hozzá:

— Még nincs elveszve semmi. Ezért hát nyugodjál meg, lelkem. Fáj szenvedésem, fáj hogy éppen én okoztam felvilágosításommal, ki nekem nem voltam lelki barátom. De pótolni akarom ezt egy jó tanácsal. Menj férjhez, számtalan derek udvarlód van, szelelj ki egyet közülök, aki iránt nagy rokonszenvvel viseltél és aki méltó kezére, boldogsággal szíveddel. Ma még az első vagy, hát az első közül választátsz, ma még nem csaptak le a felhők, használ fel a feléd mosolygó kék égnek rövid ideig tartó tisztaságát s mint bálkirálynő, menj a táncteremből a teplomba, trónusodról az Isten oltára elé.

Másnap aztán Matild tanácsát Etus végrehajtá. Délutáni látogatásait végezték náluk az urak s Kolozsváry Gida sokáig talált ott maradni. Egy percre magukra maradtak a szalonban Kolozsváry rég ostromolta Etust, ki érdeklődött az ifjú iránt és Gida most is felhasználta az alkalmat, hogy forró szerelméről beszéljen a leánynak.

Etus végig nézett rajta, hosszan reá szegerte tekintetét, látta, hogy szép fiú és külsejéről ítélve rossz sem lehet. Kitartó udvarlójának mai kirobanására így felelt:

— Nem bánom, kedves Gida, beszéljen a mamával!

És Etel még az nap menyasszony lett. A Kolozsváry Gida menyasszonya.

Persze a város nem sejté, hogy Matild keze játszott ebben, a fiatalság pedig mit tehetett? Sajnálták elveszíteni Etust és nagyban készülték az — es:füvére.

Az igazság pedig az, hogy Etel apja-urának linánciái fényesebben álltak, mint valaha. Mese volt, mit Matild mondott, csapda, mely jól volt felállítva.

Az esküvő előtt egy héttel a szép és szerelmében boldog, de apja sorsa felett kesergő Etus apjával a közjegyzőhöz hajtatott, Gida apja már ott várakozott reájuk. Etuskát edes apja a közjegyzőnél hagyta és aztán a két öreg ur belépett az irodába. De kihallatszottak a szavak és Etus tisztán hallotta, hogy milyen tárgyól tanácskoznak. Házassági szerződést csinálnak és jól értette, hogy apja egész vagyont ad vele Gidának.

És Etus egyszerre tisztán látta a csapdát. Mikor atyjával kocsiba ült, szempilláin könnyek ültek. De nem leányéletének elmúlását siratta. Örömszünyek voltak azok. És aztán így szólt atyjához:

— Édes atyám, ugyebár mi gazdagok vagyunk?

— Hát, tudod leányom, van mit aprítani a tebbe.

— És ugyebár nincsenek apának kötelezettségei?

Az öreg Kovács józian kacagott leánya furesaságain s aztán így szólt Etuskájához:

— Te, te, kis lurkó, ki hitte volna, hogy ilyen szánító vagy. Már hozományod miatt

nyugtalanokodol. Ne félj, nem üres zsebbel mégy Gidához. . . .

Ez este volt a jótékonybazi bazár. Etus nem árult ugyan pezsgőt, de vőlegénye karján megjelent a mulatságon. Arca ragyogott a boldogságtól. Hogy is ne! Apját a tönkrementől messze látta.

Egyenesen a pezsgős sátorhoz tartott. Matild ép most adott el egy eskötet ajkairól a jótékony cél iránt való tekintetből potom kétszáz forintért.

Etus így szólt egykori vetélytársnőjéhez.

— Köszönettel tartozom neked, Matild, rosszul számítottál, ha rosszat akartál velem. Nagyon boldog vagyok, mert jobb boldogságot, melegséget, szerelmet árasztani, mint hideg fényt. Jobb egy embertől szeretve lenni, mint száz embertől bámulatni. Eleteim boldogságát neked köszönöm és ezért megbocsátok a csapdáért.

Gida menyasszonyához sietett:

— Menjünk e helyről.

— S miért? mosolygott Etus.

— Idegenkedem e nőfő!

— Ugy, kacagott kedvesen a fiatal nő, ki nem vette észre, hogy Matild milyen perzselő, sóvárgó, szerelemtel s kacár pillantást vet vőlegényére. Ha tudná, hogy boldogságát neki köszönheti! —

A fiatal pár tovább vonult. Matild pedig sikerei, udvara közepette, mint győzedelmes fellegyőzött. lesujtottan, irigykedve és gyűlölettel tekintett Etus és vőlegénye után. És érezte Matild, hogy ezeknek a boldogságát ő nem fogja élvezni soha.

Igen, mert a fény hideg, s csak két lélek kölesönös meleg szerelme boldogít.

airhantnál szorgalmas kéz dolgozik, újból felhatalmazzák a sirdombokat, virágokat, s a díszítéshez szükséges állványokat helyezik el azokon. Minden-szentek napjának közeledtét az üzletek kirakataiba és a piacon pár nap óta látható szebbnél szebb koszorúk is jelzik, melyek mind a kegyeletes napra készültek.

— **Meghívó.** A „Zalamegyei ált. tanítótestület” nagykanizsai járásköre ez évi rendes őszi közgyűlését 1898. nov. 10-én d. e. 9 órakor, Nagy-Kanizsán a polg. fiúiskola rajztermében fogja megtartani, melyre a járáskör t. tagjai és mindazok, kik a tanügy iránt érdeklődnek, egész tisztelettel meghívattak. Tárgyai: 1. Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 2. „A falusi néptanító helyzete.” Felolvasás Kováts Zsigmond pölskefői rendes tagtól. 3. Gyakorlati előadás (olvasmány-kezelés) az elemi népiskola III. osztályában. Tartja Erdősine Novak Lujza nagykanizsai rendes tag. 4. Az elemi népiskola V. és VI-ik osztályáról. (szabad értekezés) Bankeovich Finos nagykanizsai rendes tagtól. 5. Folyó ügyek, netáni indítványok. Nagy-Kanizsán, 1898. okt. 25. *Hajgató Sándor*, járásköri elnök.

— **Megszökött rab.** Kolompár János túske-szentpéteri születése cigány a soproni börtönből megszökött. Körözik.

— **Az új bor.** Lassan indult meg a kereslet az új bor iránt a sümegi hegyekben. A vidéki vásárlók nem igen jelentkeznek, mert azt hiszik, hogy a nagy jégverés után a sümegi gazdáknak tán nincs eladó boruk. Pedig bizony van, ha kevesebb is, mint más években, mert a jég nem egyformán sújtotta a szőlőket. Gazdáinknak eddigelé inkább csak a helybeli vendéglősökre kellett szorítkozniuk.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Otrók Mihály budapesti főreáliskolai helyettes tanárt a sümegi állami alreáliskola francia tanszékére nevezte ki. E kinevezéssel a tanári kar létszáma teljes. Az új tanár hétfőn elfoglalja állását.

— **Tűz eset.** E hó 22-én délelőtt 10 órakor Zala-Koppányban tűz ütött ki, mely két ház és egy pajtaépületet hamvasztott el. A tűz, mint a vizsgálat kiderítette, egy 4 éves gyermek gyújtogatásából eredt. Egymásután lobbantotta langra a gyújtószálakat a fiú és így esett meg a szerencsétlenség. A gondatlan szülők ellen megindították a fenytő eljárást.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Zalavármegye területén október hó 25-én. Veszétség: Dek-lezsín, Z.-Mihályfa. Ragados száj- és körümfújás: Vorhota. Sertésvész: A. Nemes-Apáthi, A. Szemey, Barabás, Boeska, Bottornya, Döbréte, Egen-föld, Egregy, Eszteregnye, Garabonc, Habót, Hettyefő, Hosztót, Káptalanfa, Keretye, Kiskomárom, Letenye, M. Szerdahely, Milej-Egyházszeg, Mönöslő, N.-Kanizsa, Nemes-Boldogasszonyfa, N.-Récsé, Ollár, Pusztá-Szt-László, Rátka, Rózsaszeg, Salföld, Söjtör, Szent-Györgyvár, Vindornyalak, Vonyarc-Vashagy, Zala-Egerszeg, Zala-Szt-László, Zala-Szántó, összesen 35 község.

— **Tanítógyűlés.** A sümegvárosi r. katolikus tanítótestület folyó 23-án tartotta rendes őszi közgyűlését. A gyűlés *Mind* Mihály prépost-plebános és *Bánfi* Alajos elnökölete alatt folyt le. Megelőzőleg *Csigó* Mária II. oszt. tanítónő növendékeivel a fákról tartott gyakorlati tanítást. A tanulóknak ügyes feleletei, a tapasztalt fegyelem a jelen voltak tetszését egyaránt megnyerték. A tanítás után a gyűlés a felső leányiskolában folytatódott. *Bánfi* elnök üdvözlővén a megjelenteket, meglegen emlékezett meg *Horváth* Károly megyés püspök 10 éves működéséről, amely az egyházmegye népoktatásának történetében oly maradandó nyomokat hagyott. A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után a számvizsgálók nevében *Könyve* József jelentette, hogy az egyesület összes bevétele 46 frt. 62 kr., kiadása 8 frt. 79 kr. volt, így a vagyon 37 frt. 83 kr., amelyhez a 4 frt. 07 kr. kamatott hozzáadva, a kör vagyon 41 frt. 90 kr. A *Gondviselés* segítőegyesületbe a tagok 24 frtot, az összes díja, befizették. A számadások rendben lévén, pénztárosnak a felmentvényt megadták. *Bánfi* A. elnöknek többrendbeli jelentése után a kör elfogadta a tapolecai körnek határozatát, mely szerint azok a tanítók, akik a harangozásra vállalkoznak, még a pályázatból is kizárandók. *Bohúnyky* Matild felsőleányiskolai ta-

nitónő és *Müller* Kálmán tanító a tagok sorába léptek. Erre *Bánfi* Alajos a következő értekezést olvasta fel: *Mind eszközökkel törhetők meg a szülőkből uralkodó közönyt az iskola iránt?* A tételt az iskolafentartók és a tanítók kötele-sége szempontjából tárgyalta s felsorolta: minő eszközök hatnának a közönyt megtörésére. Végül határozati javaslatot nyújtott be, amelyet némi módosítással a gyűlés elfogadott. Ebben a népoktatásügyi törvény, az iskolaszéki intézmény revizióját, az ingyenes népoktatás életbeléptetését sürgette; a társadalom áldozatkészségét az iskolával szemben kívánta s a tanítókat megkövetelte, hogy ez hivatását ne csak buzgalommal teljesítse, hanem a szülők érdeklődését megnyerő és ezekkel az összeköttetést fenntartani iparkodjék. A sok gyakorlati tanácsal bővelkedő, lendületesen megírt értekezést felolvasó jegyzőkönyvi közszónetet kapott. Utána az év-végi záróvizsgák kérdése szolgált vitatételül. A közgyűlés a vizsgák eltörlése s a záróünnepnek mellett foglalt állást, egyben hangsúlyozza a szakfelügyelet életbeléptetését. A jövő ülésen *Cserny* Mariska felolvasást, *Müller* Kálmán pedig gyakorlati előadást tart. Miután elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére *Bozó* Ilonát és *Éles* Károlyt fölkérte, a tagok érdeklődését megköszönve, a gyűlést bezárta.

— **M. kir. osztályorsjegyek.** A ki osztályorsjegyeket akar vásárolni, az forduljon közvetlenül a *Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltó-üzletéhez* (Budapest, Dorottya uca 1). Ez az üzlet minden tekintetben *legnagyobb biztonságot* nyújthat. Miután közvetlenül a huzás előtt (1898. november 17-én és 18-án) az említett pénzügy-teret túl van terhelve megrendelésekkel, amennyiben a közönség nagy része ezen előkelő intézettől szerzi be sorsjegyeit, ajánlatos lesz a sorsjegyeket nála *már most megrendelni*, a míg a készlet el nem fogyott.

— **„Tisztviselők érdeke”** címmel rendkívül fontos és érdekes rovatot nyitott újabban a „Magyar Hirlap.” Az új rovat mindent felölel, ami az ország nagy és intelligens tisztviselői-karának a javára szolgálhat. S ámbár a Magyar Hirlap eddig is állandóan adott bőséges tért minden olyan közleménynek, amely a tisztviselők helyzetének nagyon is megérdemelt javítását célozta: most, ebben az új formában, még többet tesz és tehet a tisztviselőkért, mint amennyit tett eddigelé. A köz- és magántisztviselők jogainak a képviselőjéket fog ugyanis szerepelni a Magyar Hirlap ebben az új rovatában, s a sikerre annál nagyobb a kilátás, mert minden párttól és csoporttól teljesen függetlenül, csupán a kitűzött cél által befolyásolva veszi pártfogásába az ország minden tisztviselőjének az ügyét. Magától értetlik, hogy mindezt a jog és az igazságosság határai közt éri el, tekintettel lévén arra, hogy a tisztviselők főnökeinek is vannak jogaik. Szívesen vesz tehát a Magyar Hirlap minden felszólalást, kérést, figyelmeztetést, amely a tisztviselők sorsát érinti. Ami sérelem esik valahol, azt feltárja s orvosolni igyekszik. Ha valamely közleményvel és értesítéssel előmozdithatja a tisztviselők érdekeit: ennek a Magyar Hirlap ezennel az új rovatban különös előkegyenséggel ad tért. Ez a rovat tehát a polgárság legnagyobb részét élénken fogja érdekelni. — **Flórizetési ára:** egy hónapra 1 frt 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr. — **Megrendelhető a kiadóhivatálnál,** Budapest, V. Honvéd-ucca 4. sz.

— **A községi jegyzők felelőssége.** A községi jegyzőnek adóügyekben való felelősségéről igen érdekes határozatot hozott a közigazgatási bíróság. Az volt a kérdés, vajjon anyagilag felelősek-e a jegyzők az adóvisszatérítéseknek elkövetett tévedéseikért. A temesvári pénzügyigazgató ság a kérdésben igennel döntött, de a közigazgatási bíróság, — melyhez az ügy fellebbezés útján került, — a végzést megsemmisítette s kimondta, hogy a jegyző az adóvisszatérítésnél való tévedésekért nem felelős, mert anyagi felelősség csak a könyvek helyes vezetésére és nyilvántartására terjed ki.

— **A trafikok zárójára.** A pénzügyminiszter a dohánytözsdek zárójárának megállapítása érdekében a következő körrendeletet intézte valamennyi pénzügyigazgatósághoz: A dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 15. §-a értelmében a dohánykiszárusok üzlethelyiségeiket

esti 9 óráig kötelesek nyitva tartani. Mínt hogy a kisebb községben a zárójárak pontos betartása, a mennyiben ily helyeken a fogalom a tell hónapokban az esti órákban teljesen megszűnik, a jövedék érdekében nem szükséges, fölhatalmazom a kir. pénzügyigazgatóságot, hogy ily községekben a hol a 9 órai záróra szigorú betartását a helyi viszonyok nem követelik, annak merev betartásától eltekintessen s ily helyeken a kiszárusok zárójárát a viszonyokhoz köpest a fenti szabálytól eltérő időben állapíthassa meg, olyképen, hogy az ily üzletek október—március hónapokban esti 7, az április—szeptember hónapokban esti 8 órakor bezárhatók legyenek.

— **A csavargó itthon.** Lapunk mult számában megírtuk, hogy a Badacsonyi vidékén csavargó Oszkay Jánost, aki a népnek ijesztegetéséből tartotta fenn magát, a csengőrség letartóztatta. A tapolecai előljáróság hazatoloncoltatta egy rendőrrel. Sümegre s a szolgabírósnak adta át. Vajjon meddig marad itthon?

Közgazdaság.

Néhány szó a növények táplálóanyagának szükségletéről.

Rége, mikor még az anyaföldbe a magot csak elvetni kellett és az dus kalászu termést hozott, midőn még a visszapótlás elmélete ismeretlen volt, nem hallatszott annyi panasz a gazdák ajkain, mint napjainkban.

Az idők változtak s a szerető föld a gazda kincse, mindene, mintha hálátlan lett volna aziránt, ki megmunkálta, évről évre kisebitette a munka jutalmát. Meggondolva a dolgot, nem a talaj volt a vétkes, hanem a gazda. Ő volt hálátlan a földdel szemben, mert táplálékát kivonta, nem gondolvva azzal, hogy eljöhöt az az idő, mikor az megfogyatkozik, mit egyoldalú megmivélés folytán mindinkább elvont. A növények élet működését vizsgálva, rájöttek arra, hogy az a kis magból fejlődő növényke ép úgy él, vegetál, táplálékot kíván, lélekzik, persze más szervezettel, mint az állat; ha a táplálék fogy, ha az éltető napsugár nem éri, senyved, végre pusztul, hisz élet az is, mely a földhöz tapadt és szívja az gyökereivel a táplálékot és amint az fogy, úgy fogy élete is, sőt el is pusztul. A növényeknek tehát táplálékra van szükségük, nézzük: milyenre.

A vizen, a levegőn kívül a foszfor, nitrogén, mész és káli azok a táplálóanyagok, melyek nélkül növény meg nem élhet. A nitrogén, ez a legfontosabb, de szerencsére legnagyobb mennyiségben is áll rendelkezésünkre. Az istálló trágya tartalmazza azt főképen; de vannak növények, melyek a levegőből is felvehetik és leraktározhatják azt gyökereibe, gumóikba.

A foszfor, ez ásványi alkotórésze a növénynek ép oly nélkülözhetetlen táplálóanyag, mint az állat vagy embernél, hisz a növény szára, magja szükségli. Foszfor pedig az istállótrágyában vajmi kevés mennyiségben van jelen. A káli és mész végül ép oly szükséges táplálóanyagok, mint az előbbiek. A növényi táplálóanyagok meg vannak ugyan a talajban, néhol nagyobb, másutt kisebb mennyiségben. A növény is az egyik anyagból nagyobb mennyiséget szükségével, mint a másikkól. Vegyünk csak egy példát. A buza kíván foszfort, a répa emellett káliumot, ha a talajban ezekből sok van felvehető állapotban, a buza gyökérszőrei könnyen felvehetik a foszfort, a növény dus levélzetű, később magas száru és telt kalászu lesz; ha viszont a répa megtalálja a káliumot, úgy jól kifejlődik, erős gyököt hoz létre, de ha talajban nincs, vagy kevés a káli, úgy ott a répát kevés sikerrel fogjuk mivélteni, épen úgy, mint foszfor-szegény talajon a búzát. A talaj tehát nem egyforma mennyiségben és nem is egyforma táplálóanyagokat rejt méhében. A növény pedig épen a neki okvetlenül szükséges táplálóanyagokat és pedig a könnyen felvehető állapotban levőket, keresi és ha azok nincsenek meg, úgy nincs is fejlődés, legfeljebb beteges, satnya élet.

Mint már az előzőkben említettük, a talaj táplálóanyagának tartalma ép úgy fogy, mint kevesedik minden, mit nem pótolunk. Ha folyton búzát termelünk ugyanazon talajon, ott fogyni fog a foszfor és minden más tápláló-

Kérdezzük meg a házi orvost!

LEGKITÜNÖBB

KRONDORFI
SAVANYÚVIZ

MINT GYÓGYITAL

8-15

ASZTALI VIZ!

Minden hurutos bántalmakuál

legjobban ajánlva!

➡ Kapható: Darnay Kálmán és Bereczky Gyula kereskedésében Sümegen. ➡

anyag, melyeket a buza fejlődésére okvetlenül megkíván. Vissza kell tehát adnunk a talajnak azt, mit természet elvettünk, ezt a szabályt már rég kimondta Liebig, de évtizedeknek kellett elmúlni, mire a gazda, saját káron okulva, rájött az igazágra. Tudjuk már most, mi az a visszapótlás, de mivel, illetve miben adjuk vissza a talajnak azt, mit tőle elvettünk? Egyszerű erre a felelet: trágyában, trágyázással. Napjainkban sokféle trágyáról beszélnek már; régi időben csak az istállóból hordták ki azt, ma már messze vidékről hozzadjuk, gyárakban állítjuk elő. Az ilyen mesterségesen előállított trágya az annyiszor felreismert és még gondolkodó gazdák által is megvetett — műtrágya. Sokan hibáztatják még ma is a műtrágyázást. Minek az, hisz az istállótrágyában meg van minden táplálóanyag, amellyel még a korhadást is megindítja. tevényt hoz a talajba, minek tehát pénzt kiadni oly anyagra, mely csak egy oldalú, s mely rossz időben használva értéktelen befektetést képez. Igaz, sok való dolog van ez állításokban, de ha meggondolja a gazda azt, hogy a növények más és más táplálékot ohajtanak és az, mi egyiknek jó, s másiknak felesleges, a talajnak pedig istállótrágyában nem nyújthatjuk mindazt, mit a különféle növények kívánnak. Kérdem továbbá, van-e a gazdának annyi istállótrágyája, a mennyit a növények igényelnek, trágyázhat-e legalább minden három évben talaját? Ugyebár nem. Mit tegyen hát, mivel pótolja a foszfort, mivel a kálium, a meszet, ha az a talajban nincs meg és ha meg is van, mi haszon, ha a növény nem férhet hozzá. Műtrágyát kell venni. A mi pedig a mechanikai, fizikai hatást illeti, meg van az a műtrágyánál is. A kálium laza talajokat köt, a mesz pedig a kötött anyagot megporhanyítja. A műtrágyázás gyakorlati használatba van bizonyítva, a gazda közönségen áll most már a tapasztalatokon okulva, céltudatosan eljárva, a műtrágyázást felkarolva, nagyapánk hibáit helyre hozni, visszaadni a földnek aztami a földé és a siker nem maradhat el.

Kitűnő 8 hetes, nemesfajú
Szt. Berhardi kutyák,

him és nőstény, hosszuszőrrel, egyforma fejjel. A sokat ígérő kutyákat darabonként 40 frtért árusítja

Max Pauly, Köflach.

4-5 Steierország.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sümegi kir. járásbírórság V. 242/1 számú végzése által Krausz József javára Steiner Salamon ellen 757 frt. 11 kr. tőke, ennek 1897. évi május hó 15. napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 16 frt. 30 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 805 frt-ra becsült szemes és szalmagabona, butorból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a V. 242/2 1898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis **Z-Szt-Gróton leendő eszközésére 1898. évi október hó 31-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitézerik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi

LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Sümegen 1898. évi okt. hó 1-ik napján. **Szidnai,** kir. bírósági végrehajtó.

Legolcsóbb thea-rum.

Az újabb időben Braziliából forgalomba hozott thea-rumok feleslegessé teszik a drága Jamaikai rum használatát, mely nemcsak erőre, de zamatra is vetekedih egymással.

A braziliai rum legnagyobb előnyét mégis annak rendkívüli olcsósága adja.

A valódi braziliai és Jáva rum csak zárt palackokban eredeti áron kaphatók: 1 1/2 literes palack braziliai rum 1 frt. 50 kr.

1	"	"	"	1	"	—
1/2	"	"	"	"	"	60 "
0.3	"	"	"	"	"	40 "
0.2	"	"	"	"	"	30 "
1	"	"	legf. Jáva rum	1	"	50 "
1/2	"	"	"	"	"	75 "

Egyedüli főraktár:
Darnay Kálmán kereskedésében
Sümegen.

Együttal a szőlősgazdák figyelmébe ajánlom az ezidőben legjobbnak elismert „Besnyó” szénkénevező gépeket, melyek nemcsak az egyetlen gép, melynek pontos a grámonkinti adagolása, de tartósságára nézve is felülmúlja az összes más szénkénevezőket.

Sümeg-vidéki egyedüli gyári raktár a fent jelzett cégégnél.

Tisztelet annak, akit illet!!

1898. augusztus 11-én Altonából a következő levél érkezett:

Franz Wilhelm gyógyszerész urnak
Neunkirchen, (Bécs mellett)

Én már 70 éves vagyok és már 10 év óta csukló reumában, ugyszintén aranyos csomókban szenvedtem. Nem találtam sehol segítséget; végre a Wilhelm antiarthritis, antirheumatu; vértisztító teáert fordultam, melynek használata után hét alatt teljesen megszabadultam a bajomtól.

Ezek után ugy Önnek, valamint a grófnének, kinek köszönetét az újságokban olvastam, — ez uton mondok hálás köszönetet. Teljes tisztelettel

1 **Christ Ackermann**
magánzó,
2-9 **ALTONA, (Hamburg mellett.)**
Reichenstrasse 6.

Kapható minden gyógyszerertárban.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színet nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágabakke.

Ára darabonként 3 frt.
Jótállás mellett, míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 kr.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításokon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmeztakarító. 5-26

Darabja 3 frt.
A penge *** csillagos acélból és a többi részei alpaccából vannak.
Egy külön penge hozzá 1 frt.
Megrendelhető:

Pollák Sándor főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb. után egy ingyen küldetik.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény **JEGYZÉKE.**
Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
1	" "	60000
2	" "	40000
1	" "	30000
5	" "	25000
1	" "	20000
7	" "	15000
3	" "	10000
31	" "	5000
67	" "	3000
3	" "	2000
432	" "	1000
763	" "	500
1238	" "	300
90	" "	200
31700	" "	170
3900	" "	130
4900	" "	100
50	" "	80
3900	" "	40
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**
a melyek hat osztályban huzatnak ki.

A harmadik nagy m. kir. osztályosorsjáték nem-sokára ismét megkezdődik és
100,000 újból **50,000**
sorsjegyre nyeremény

jut, tehát az oldalt levő jegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog. A nyeresési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 korona kerül biztos döntésre. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerinti eredeti árban és pedig egy egész 1 oszt. sorsjegy frt 6.—
" fél " " " " " 3.—
" negyed " " " " " " 1.50
" nyolcad " " " " " " .75

utánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldünk szét. Hivatalos jegyzőket minden huzás után megküldjük, hivatalos tervezetek díjtalanul rendelkezésre állanak. A huzások nyilvánosan történnek a magy. kir. kormány felügyelete mellett és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 5-ig

közvetlenül hozzánk beküldeni.

Török A. és Társa

a magy. kir. szab. osztályosorsjáték főelárusító
BUDAPEST, V., Váci-Körut 4 A.

Postos czím.

TÖRÖK A. és Társának
Budapest, Váci-körut 4/A.

Kérem nekem eredeti 1 osztályosorsjegyet a hivatalos tervszelével együtt küldeni.

Az összeg:) utánvéendő)
) mellékeltve)
) postaiutványval)
) (ft.))
) (A mely ruvat számláján, ürítendő)